

INTERVENCIÓ DEL PRESIDENT A LA CLOENDA DE L'ASSEMBLEA GENERAL DE L'ASSOCIACIÓ DE MUNICIPIS PER LA INDEPENDÈNCIA

Palamós, 3 de març de 2017

Molt bon dia a tothom. Benvolguda presidenta de l'AMI, membres de l'Executiva, alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores, diputats i diputades al Parlament, una salutació especial també a Josep Ma. d'Abadal, el fundador, juntament amb un grup de pioners, alguns dels quals estan aquí, en un moment, desembre de l'any 2011, en què ja intuïeu que el procés que acabava de començar necessitava la força, l'empenta del món local, que, si volia tenir possibilitats d'arribar lluny, necessitava estar arrelat al territori.

I, efectivament, com que les coses es van fer ben fetes, com que aquest és un trajecte que va néixer amb aquesta vocació d'arrelament al territori, avui som aquí. Contra tot pronòstic, contra totes les operacions, proves d'estrès, dificultats, que ens han anat imposant al davant del camí, convençuts que allò que començava a ser un malestar o català emprenyat, deien, no tindria recorregut. Perquè ells ho tenien tot a favor, de fet ho tenen tot a favor, i pensaven que això no tenia recorregut, doncs som aquí, i no només som aquí, sinó que la raó per la qual es va crear l'AMI és a punt d'arribar a la seva plenitud. Som a només uns mesos d'aconseguir donar tot el sentit pel qual es va crear l'AMI, i dic en una època determinada en què jo vaig tenir l'honor de presidir-la.

L'AMI es va crear per a això. Es va crear per a aquest moment que estem vivint ara; es va crear per als mesos que vindran; tot el que heu fet fins ara, tot el que hem fet fins ara, ha fet possible arribar a ara; però el sentit de l'AMI és ara. Tot el que hem estat preparant com a país, tot el que hem estat movent, societat civil, representants d'Òmnium, de l'ANC, Súmate, tot el que hem estat mobilitzant, tot el que hem estat lluitant, tot el que hem fet possible fins ara ha estat per arribar en aquest moment, amb aquestes circumstàncies: un Parlament amb majoria absoluta independentista, mal que els pesi; resultat impecablement democràtic, mal que els pesi; una voluntat nítida del poble de Catalunya, que ja els sap greu però que és independentista, i que encarrega a un Govern independentista que tiri endavant un projecte de govern i de país que respongui al desig de la majoria. Ens hem estat preparant.

I jo sé, i ho puc dir en primera persona per la meva etapa d'alcalde, i ho puc dir perquè conec a molts de vosaltres, i us veig treballar, també en la vessant de president, sé que els ajuntaments esteu preparats, esteu preparats per aguantar i per aportar, sobretot aportar, el bon fer del món local, quan s'ha de respondre a situacions i desafiaments complexos, que en vindran, però que ja n'han vingut; per exemple, de la manera com el món local ha sabut respondre a les etapes més dures de la crisi que ha viscut aquest país. Si els ajuntaments no hem ni heu fallat amb els ciutadans en el combat contra els efectes tan nocius de la crisi, en condicions molt més adverses que les d'ara, tampoc fallareu, tampoc no fallarem, i

podrem fer aquest servei en condicions econòmiques menys asfixiants. Si els ajuntaments van saber donar la cara, van poder respondre, assumint rols que potser les seves competències pròpies no els obligaven, assumint despeses que potser el seu sistema de finançament no preveu, pressió sobre el sistema d'aquí i el seu capteniment democràtic, si els ajuntaments durant la crisi no han deixat tirat aquest país, no han deixat tirades les persones d'aquest país, més enllà de les seves competències i del seu finançament, és perquè hi havia aquest compromís de fer les coses ben fetes. Tot aquest esforç, tota aquesta voluntat de servei, ara també s'ha de posar al servei d'un altre gran desafiament col·lectiu que tenim com país, i que és acompanyar, liderar quan s'escaigui, empènyer, en aquest tram final que coincideix amb el tram final que volia l'AMI que arribés.

L'AMI representa avui la immensa majoria del món municipalista, transversalitat ideològica aquí representada, transversalitat territorial, diversitat institucional. Per tant, un fidel reflex, si algú vol mirar en el mirall de Catalunya, ha de veure l'AMI. Perquè Catalunya és això, i és també això, i voler fer coses per Catalunya prescindint d'aquesta realitat és no entendre-hi res; és més, és no prestar ni voler prestar cap servei d'utilitat al país.

El Govern convocarà el referèndum, entre altres coses, perquè també hi ha bones notícies avui, i és que la partida econòmica amb els diners reservats per fer el referèndum, està perfectament avalada. Per tant, el referèndum es farà. El que prepara el Govern és respondre al que la immensa majoria dels ajuntaments demaneu, el que la immensa majoria dels ciutadans de Catalunya vol, que és desitjar votar. I aquesta aspiració, desitjar votar, que ho recordin bé, és una aspiració molt més democràtica, molt més honesta, molt més europea, que la d'enviar al jutjat aquells que ho han fet possible o aquells que ho farem possible. No hi ha dubte sobre això.

El capteniment democràtic, la voluntat de defensar el que demana el món local, el que demanen els ciutadans de Catalunya és nítidament, impecablement i radicalment democràtica. I el ciutadans de Catalunya mereixen respecte, que no tothom els té, i la millor manera de demostrar-los respecte és justament una cosa tan i tan agosarada com donar-los la paraula. Tan difícil és d'entendre això? Tan complicat? De fet hi ha un veritable problema democràtic quan alguns s'escandalitzen, no només polítics, polítics, mitjans de comunicació instal·lats en l'arcàdia feliç del Pont aeri, s'escandalitzen perquè justament hi ha un Govern que vol complir el compromís electoral; sé que per a alguns això és un exotisme, és una raresa, especialment en la cultura democràtica espanyola, que hi hagi un Govern que resulta a més que està entossudit a complir el programa electoral i, no només això, sinó el que aprova el Parlament. Ja sé que això a alguns els escandalitza. Ara bé, quan passa això és que hi ha un veritable problema democràtic. El que veritablement escandalitza és el silenci davant els abusos de l'Estat, la complicitat davant la guerra bruta, i la democràcia de baixa intensitat que festeja amb l'autoritarisme, l'autoritarisme de l'amenaça, del 155, de les suspensions, de les inhabilitacions o de les insinuacions de l'ús de mesures de força per impedir que els col·legis electorals puguin obrir.

Fa uns dies, no fa gaire d'això, un dels portaveus d'aquest corrent de democràcia de baixa intensitat pretenia alligonar els que havíem alçat el dit i ens havíem queixat de l'ús abusiu

dels tribunals. Això no és la manera correcta de resoldre el que és un desafiament polític, i ens queixàvem, i jo particularment em vaig queixar de manera solemne des de la tribuna del Parlament, i ens van dir : si és legal, és democràtic; recordeu això. Mentien. Mentien i ara s'ha vist, perquè es van oblidar d'un petit detall, si és legal i el defensem nosaltres, partidaris de la unió amb Espanya, és democràtic, si és legal però ho defenseu vosaltres, independentistes, aleshores ja no és democràtic. I aleshores comencen a escriure, i a abraçar-te i a dir-te de tot, de tot, perquè aquesta legalitat que als independentistes els permet tirar endavant un referèndum que el volem acordat amb l'Estat, ai, això ja no és tan democràtic. S'ha de dir que hi ha una democràcia de dues velocitats, si la practiquen els defensors de l'estatu quo o si la practiquen els que defensem allò que ha aprovat el Parlament de Catalunya. És així.

Per tant, davant d'aquesta gent, el que els hem de dir és que si amb això, amb aquesta actitud de recórrer al 155, de recórrer a suspensions, a inhabilitacions, a judicialitzacions o aquest flirteig amb l'ús de la força, si amb això ens volen convèncer perquè ens quedem, ho estan fent molt malament. Els hem dit exactament el contrari, que justament no només a nosaltres sinó a molts demòcrates que, potser, ben legítimament, ben lícitament no considerin que la solució sigui la independència, que també estan preocupats. I és en nom d'aquesta preocupació, en nom d'aquesta voluntat de radicalitat democràtica i en nom també d'aquesta esperança de futur de les generacions futures, que un dia es va decidir en aquest país fer una proposta de solució, que es diu Estat independent.

Aquesta és la proposta que hem posat damunt la taula, també de l'Estat espanyol i de la comunitat internacional, és la nostra proposta per resoldre els problemes i donar futur al país. El país és per a les persones, no és per a ningú més, és per a les persones. Un país, que són les persones, vol decidir alguna cosa sobre el seu futur, qui millor que siguin les seves persones les que ho decideixin.

Moltes gràcies, moltes felicitats i bona feina.